קיצור שלחן ערוך — יחוד שאחר הקדושין

עִקַּר הַחֻפָּה הוּא מַה שֶּׁאַחַר הַקִּדּוּשִׁין מוֹלִיכִין אֶת הֶחָתָן וְהַכַּלָּה לְחֶדֶר מְיֻחָד, וְאוֹכְלִים שָׁם יַחַד בְּמָקוֹם צָנוּעַ. וְיֵשׁ לִמְנֹעַ, שֶׁלֹּא יִכָּנֵס לְשָׁם שׁוּם אָדָם, כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה יִחוּד גָּמוּר, וְזוֹהִי הַחֻפָּה הַקּוֹנָה וְעוֹשָׂה נִשּׂוּאִין.

בִּבְתוּלָה, קוֹנֶה יִחוּד זֶה, אַף עַל גַּב דְּאֵינוֹ רָאוּי לַבִּיאָה, כְּגוֹן שֶׁהִיא נִדָּה, אוֹ שֶׁבְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין וְיוֹצְאִין שָׁם. (וּכְשֶׁהִיא נִדָּה, בְּעַל כָּרְחוֹ צְרִיכִין שֶׁיִּהְיוּ בְנֵי אָדָם נִכְנָסִין וְיוֹצְאִין שָׁם, דְּאִם לֹא כֵּן, אֲסוּרִין לְהִתְיַחֵד קֹדֶם בִּיאָה רִאשׁוֹנָה).

אֲבָל בְּאַלְמָנָה, אֵינוֹ קוֹנֶה אֶלָּא יִחוּד הָרָאוּי לַבִּיאָה, דְּהַיְנוּ שֶׁהִיא טְהוֹרָה וְאֵין אָדָם נִכְנָס לְשָׁם.

אֵין עוֹשִׂין קִנְיָן בַּשַּׁבָּת. וְלָכֵן אִם הַנִּשּׂוּאִין בְּעֶרֶב שַׁבָּת, צְרִיכִין לְזָהֵר מְאֹד שֶׁיִּהְיֶה יִחוּד הַקּוֹנֶה קֹדֶם שַׁבָּת. וַאֲזַי כְּשֶׁנַּעֲשָׂה הַיִּחוּד הַקּוֹנֶה מִבְּעוֹד יוֹם, מֻתָּר לָבוֹא עָלֶיהָ בְּאָה רִאשׁוֹנָה בְּשַׁבָּת, בֵּין בִּבְתוּלָה בֵּין בְּאַלְמָנָה. אֲבָל אִם לֹא נַעֲשָׂה הַיִּחוּד הַקּוֹנֶה מִבְּעוֹד יוֹם, אָז אָסוּר לָבוֹא עָלֶיהָ בַּשַּׁבָּת בִּיאָה רִאשׁוֹנָה, מִשּׁוּם דְּהַבִּיאָה עוֹשָׂה אֶת הַקִּנְיָן, וְאֵין קוֹנִין בַּשַּׁבָּת (דִּין בְּעִילַת בְּתוּלָה, עַיֵּן לְקַמָּן סִימָן קנז)